

М.А.

СЕЛИКДЕНЬ ВЪ ПЛАНИНАТА

Между три хълма въ малка падинка се гуши, потънала въ цвѣтъ и зеленина, кѫщурка. Малкитѣ ѝ прозорчета гледатъ цѣдъ день отъ Юмрукъ-чаль до Веженъ. До стъклата имъ се опиратъ пржчките на дива лоза, която се издига и вие подъ срѣхата.

По единъ отъ хълмовете тичатъ три деца. Тѣ бератъ разцѣвтѣль қукурякъ. Майка имъ се връща отъ кладенеца съ кобилица на рамо. Закача пълнитѣ

съ бистра вода менци на полицата и притѣква главнитѣ на огъня. Изпѣждада изъ кѫщи на хълталитѣ следъ нея кокошки. Спира се за малко на прага и извиква: „Пенке, Пенке, ако сте напълнили кошничката, елате си вече!“

Рякъ въ закачения на веригата котелъ. Майка имъ поставя въ него и плитка отъ кромидъ, по която нѣма ни една глава лукъ. После измива съ хладка вода една кошница яйца и ги наслагва въ сѫщия котелъ. Не следъ много водата въ него завира, и яйцата се обагрятъ съ цвѣта на жълти пиленца. Жената взема